

NANIECIĆ (9) *vb pf*

a jasne; e prawdopodobnie pochylone (tak w niecić).

*fut 3 pl nanięcą (1). ◇ praet 3 pl m pers nanięcieli (1). ◇ imp 2 sg nanięc (1). ◇ 2 pl nanięćcie (1).
◇ part praet act nanięciwszy (4). ◇ impers praet nanięc(o)no (1).*

Sł stp: nanięcić, Cn, Linde brak.

Rozpalić, rozniecić (9) :

*Zwrot: »nanięcić ogień« = accendere a. subicere ignem Vulg [w tym: w czym (4), około czego (1)] (9):
MiechGlab *4v; y obłupiwiłfy fkorę oney offiary/ zrabią członki w kęfy/ y ná niecą w ołtarzu ogień/
fłos drew pierwey włożywiłfy Leop Lev 1/7, Luc 22/55; BielKron 322; o tę prawdę ktorey iá vczę/
nanięćcie ogień/ poydę ia ochotnie weń SkarŻyw 373, 576; Y gdy nanięcono ogień wpuł dworu/ y
siedzieli około nie⁸⁰/ był Piotr wpośrodku onych LatHar 720; WujNT Luc 22/55; KmitaSpit C6.*

Synonimy: napalić, rozpalić.

Formacje współrdzenne cf NIECIĆ.

Cf NANIECONY

TK